

[Jytte Andersen]

perate, og det er faktisk en psykisk overordentlig belastende arbejdssituation, disse medarbejdere befinder sig i. Mange offentligt ansatte arbejder ofte også i situationer, hvor de er alene, og hvor de faktisk tit og hyppigt bliver voldeligt truet. Andre områder inden for den offentlige sektor kunne trækkes frem, og givet er det, at hvis den fysiske nedslidning er hård, er den psykiske ikke mindre hård. Kravet om besparelser, nedskæringer, effektiviseringer og omstillinger er psykisk nedbrydende for medarbejdere på almindeligt medarbejderniveau, og vi ved, at der er en klar sammenhæng imellem arbejdsmiljø og sygefravær. Det var nok mere relevant for en emsig finansminister at beskæftige sig med det end de forudsigelige angreb på de offentligt ansatte.

For det fjerde: I betragtning af, hvor mange sorte pletter vi har på arbejdsmiljølandkortet – jeg skal blot nævne de enorme belastninger, vi ved der er på det ydre miljø som følge af den måde, vi producerer varer på, og den teknologi, vi betjener os af – skulle man tro, at arbejdsministeren så en udfordring i at styrke de instrumenter, vi i dag har til at forebygge arbejdsmiljøskader.

Den udfordring ser arbejdsministeren tydeligvis ikke foran sig. De seneste års katastrofale nedprioriteringer af Arbejdstilsynet, den langsommelige proces med bekendtgørelsesarbejde, det ringe engagement i en udbygning for at sikre sammenhæng mellem det indre og ydre miljø og de utrolig vage tilbagemeldinger på Arbejdsmiljørådets plan for 1992 er eksempler på ministerens tilbagetrukne tilværelse i arbejdsmiljøspørgsmål.

Det ville i øvrigt have klædt arbejdsministeren, der som bekendt er medlem af en regering, der gerne vil adfærdsregulere befolkningens forbrug af serviceydelser, om han havde gjort sig nogle overvejelser om adfærdsregulerende arbejdsmiljøafgifter, så virksomheder ikke fortsat gratis kan ekspedere nedslidte og arbejdsskadede mennesker over i det skattefinansierede forsørgelsessystem.

Man kunne f.eks. lægge afgift på risikofyldte produktioner og produkter og subsidiere andre produkter og fremme forskningen, kort og godt lade forurenere betale, hvad enten det er natur eller mennesker, der bliver ødelagt. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får intensiveret vores arbejde med hensyn til arbejdsmiljøet, således

at vi kan bevare førertrøjen, når vi skal indgå med styrke i det arbejde, der ligger foran os som følge af, at 1992 er udnævnt til arbejdsmiljøår.

Jeg vil gerne tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, som jeg vil anbefale arbejdsministeren at bruge som en meget konkret arbejdsplan:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer arbejdsministeren til at sikre et sundt arbejdsmiljø på både det private og offentlige arbejdsmarked, der modvirker psykisk og fysisk nedslidning, at skabe økonomiske incitament med det formål at fremme det forebyggende arbejde, at forstærke arbejdet med at skabe sammenhæng mellem det indre og ydre miljø, at styrke sikkerhedsarbejdet i små og mellemstore virksomheder via regionale sikkerhedsrepræsentanter, at inddrage det offentlige arbejdsmarked under bedriftssundhedstjenesten, at færdiggøre bekendtgørelsesarbejdet inden 1. april 1992 og at sikre, at Danmark kan bevare og forbedre arbejdsmiljøet efter indtræden i det indre marked.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 5).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Pia Christmas-Møller (KF):

Når 1992 er udnævnt til europæisk arbejdsmiljøår, er det som bekendt et resultat af et dansk ministerinitiativ. Det siger vel i sig selv lidt om, at vi i Danmark faktisk prioriterer arbejdsmiljøet højt, og at vi ønsker, at det også sættes i det rette europæiske og internationale perspektiv. Det er utrolig vigtigt, at så mange som muligt bliver involveret i debatten om, hvordan vi til stadighed kan forbedre arbejdsmiljøet. En aktiv medleven og opmærksomhed omkring arbejdsmiljøets betydning hos den enkelte medarbejder og virksomhed er en afgørende forudsætning for, at vi kan udvikle og forbedre arbejdsmiljøet.